Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 28. novembra 2013*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 80/987/EGS — Direktiva 2002/74/ES — Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca — Jamstvene ustanove — Omejitev plačilne obveznosti jamstvenih ustanov — Terjatve iz naslova plač, ki so zapadle v obdobju šestih mesecev pred datumom vložitve pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti“

V zadevi C-309/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalska) z odločbo z dne 30. marca 2012, ki je prispela na Sodišče 27. junija 2012, v postopku

**Maria Albertina Gomes Viana Novo,**

**Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes,**

**Marcelino Jorge dos Santos Simões,**

**Manuel Dourado Eusébio,**

**Alberto Martins Mineiro,**

**Armindo Gomes de Faria,**

**José Fontes Cambas,**

**Alberto Martins do Alto,**

**José Manuel Silva Correia,**

**Marilde Marisa Moreira Marques Moita,**

**José Rodrigues Salgado Almeida,**

**Carlos Manuel Sousa Oliveira,**

**Manuel da Costa Moreira,**

**Paulo da Costa Moreira,**

**José Manuel Serra da Fonseca,**

* Jezik postopka: portugalščina.

**Ademar Daniel Lourenço Dias,**

**Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira**

proti

**Fundo de Garantia Salarial IP,**

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász (poročevalec), A. Rosas, D. Šváby in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. maja 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za M. A. Gomes Viana Novo in druge J. Trocado da Costa, odvetnik,

— za Fundo de Garantia Salarial IP J. Pereira, odvetnica,

— za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in J. Quintela Coelho, agenta,

— za nemško vlado T. Henze in J. Möller, agenta,

— za Evropsko komisijo M. Afonso in J. Enegren, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 20. junija 2013

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4 in 10 Direktive Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 217, v nadaljevanju: Direktiva 80/987 v prvotni različici), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 261, v nadaljevanju: spremenjena Direktiva 80/987).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med M. A. Gomes Viano Novo in 17 drugimi osebami (v nadaljevanju: Gomes Viana Novo in drugi) ter Fundo de Garantia Salarial IP (jamstveni sklad za plače, v nadaljevanju: JSP) zaradi kritja, s strani slednjega, terjatev iz naslova plač, ki jih imajo tožeče stranke v postopku v glavni stvari do nekdanjega delodajalca, ki je plačilno nesposoben.

## Pravni okvir

*Pravo Unije*

3 Člen 3 Direktive 80/987 je v prvotni različici določal:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za to, da jamstvene ustanove v skladu s členom 4 jamčijo izplačilo neporavnanih terjatev delavcev, ki temeljijo na pogodbah o zaposlitvi ali delovnih razmerjih in se nanašajo na plačilo za obdobje pred določenim datumom.

2. Datum, omenjen v odstavku 1, je po izbiri držav:

— datum, s katerim je delodajalec postal plačilno nesposoben,

— ali datum obvestila o odpovedi, izdanega delavcu zaradi delodajalčeve plačilne nesposobnosti,

— ali datum, s katerim je delodajalec postal plačilno nesposoben, ali datum, s katerim je bila prekinjena pogodba o zaposlitvi ali delovno razmerje zaradi delodajalčeve plačilne nesposobnosti.“

4 Člen 4 Direktive 80/987 je v prvotnem besedilu določal:

„1. Države članice imajo možnost omejiti obveznosti jamstvene ustanove iz člena 3.

2. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, morajo:

— v primeru iz prve alinee člena 3(2) zagotoviti plačilo neporavnanih terjatev, ki se nanašajo na plačilo za zadnje tri mesece pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja v obdobju šestih mesecev pred datumom, ko je delodajalec postal plačilno nesposoben;

— v primeru iz druge alinee člena 3(2) zagotoviti plačilo neporavnanih terjatev, ki se nanašajo na plačilo za zadnje tri mesece pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja pred datumom obvestila o odpovedi, izdanega delavcu zaradi delodajalčeve plačilne nesposobnosti,

— v primeru iz tretje alinee člena 3(2) zagotoviti plačilo neporavnanih terjatev, ki se nanašajo na plačilo za zadnjih osemnajst mesecev pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja pred datumom, ko je delodajalec postal plačilno nesposoben ali pred datumom, ko je bila pogodba o zaposlitvi ali delovno razmerje delavca prekinjeno zaradi delodajalčeve plačilne nesposobnosti. V tem primeru države članice lahko jamstvo za plačilo omejijo na obdobje osmih tednov ali na več krajših obdobij, ki skupaj znašajo osem tednov.“

5 Prvotno besedilo členov 3 in 4 Direktive 80/987 je bilo spremenjeno z Direktivo 2002/74. Člen 2(1) slednje direktive določa, da države članice sprejmejo zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev s to direktivo, do 8. oktobra 2005 in da te predpise uporabijo za vsak primer plačilne nesposobnosti, ki je nastopil po dnevu začetka veljave teh predpisov.

6 Direktiva 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (UL L 283, str. 36) je kodificirala in razveljavila spremenjeno Direktivo 80/987. Vendar je glede na datum, ko je delodajalec Gomes Viana Novo in drugih postal plačilno nesposoben, treba uporabiti slednjo direktivo.

7 Člen 3 spremenjene Direktive 80/987 določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da jamstvene ustanove, ob upoštevanju člena 4, jamčijo plačilo neporavnanih terjatev delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, ki vključujejo, kadar to zahteva nacionalna zakonodaja, odpravnino ob prenehanju delovnega razmerja.

Terjatve, ki jih prevzamejo jamstvene ustanove, so neporavnane terjatve za plačila, vezane na obdobje pred in/ali, kot je ustrezno, po danem datumu, ki ga določijo države članice."

8 Člen 4 te direktive določa:

„1. Države članice imajo možnost, da omejijo obveznost jamstvenih ustanov iz člena 3.

2. Kadar države članice izkoristijo možnost iz odstavka 1, morajo navesti trajanje obdobja, za katero mora jamstvena ustanova kriti neporavnane terjatve. Vendar pa to obdobje ne sme biti krajše od obdobja, ki zajema nadomestilo za zadnje tri mesece delovnega razmerja pred in/ali po dnevu iz člena 3. Države članice lahko vključijo to minimalno obdobje treh mesecev v [referenčno] obdobje, ki ni krajše od šestih mesecev.

Države članice, katerih priporočljivo obdobje ni krajše od 18 mesecev, lahko omejijo obdobje, za katero jamstvena ustanova krije neporavnane obveznosti, na osem tednov. V tem primeru se za izračun minimalnega obdobja uporabijo obdobja, ki so za delavca najugodnejša.

3. Poleg tega lahko države članice določijo zgornjo mejo za plačila, ki jih opravi jamstveni sklad. Te zgornje meje ne smejo biti nižje od ravni, ki je s socialnega vidika skladna s socialnim ciljem te direktive.

Kadar države članice izkoristijo to možnost, morajo obvestiti Komisijo o metodah, ki so jih uporabile za določitev zgornje meje."

*Portugalsko pravo*

9 Člen 380 zakona št. 99/2003 z dne 27. avgusta 2003 o sprejetju delovnega zakonika – v različici, ki se uporabi v postopku v glavni stvari – naslovljen „Plačilna jamstva", določa:

„Jamstvo za terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi in njihovih kršitev ali prenehanja, ki jih delodajalec ne more poravnati zaradi plačilne nesposobnosti ali težkega gospodarskega položaja, prevzame in ga zagotavlja [JSP] v skladu z določbami posebne zakonodaje."

10 Z zakonom št. 35/2004 z dne 29. julija 2004 je bil določen okvir JSP. V skladu z njegovim členom 317 ta sklad „jamči delavcu, če delodajalec ne poravna terjatev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi in njihovih kršitev ali prenehanja, za njihovo plačilo v skladu z določbami naslednjih členov".

11 Člen 318 navedenega zakona, ki opredeljuje situacije, ki jih zajema jamstvo, določa:

„1. [JPS] jamči za plačilo terjatev iz prejšnjega člena v primerih sodne razglasitve plačilne nesposobnosti delodajalca.

2. [JPS] jamči za plačilo terjatev iz prejšnjega odstavka, tudi če je bil uveden spravni postopek v skladu z uredbo-zakonom št. 316/98 z dne 20. oktobra 1998.

3. Če se v skladu s členoma 4 in 9 uredbe-zakona št. 316/98 z dne 20. oktobra 1998 spravni postopek ne uvede ali se ustavi in če delavci zadevnega podjetja vložijo zahtevek za plačilo terjatev, za katere jamči [JPS], mora slednji ne glede na določbe prejšnjega odstavka zahtevati izdajo sodne razglasitve plačilne nesposobnosti delodajalca.

4. Kadar so v zadevnih podjetjih zaposleni delavci, mora [JPS] za izpolnitev določb iz prejšnjih odstavkov prejeti obvestilo:

a) od sodišč o zahtevi za uvedbo posebnega postopka plačilne nesposobnosti in o razglasitvi plačilne nesposobnosti;

b) od Instituto de Apoio às Pequenas e Médias Empresas e ao Investimento (IAPMEI [agencija za investicijsko podporo malim in srednjim podjetjem]), o vložitvi zahteve za uvedbo spravnega postopka, kakor tudi o njegovi neuvedbi ali ustavitvi.“

12 Člen 319 navedenega zakona tako opredeljuje zajete terjatve:

„1. [JPS] jamči za plačilo terjatev iz člena 317, ki so zapadle v obdobju šestih mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva ali zahteve iz prejšnjega člena.

2. Če v referenčnem obdobju iz prejšnjega odstavka ne zapadejo nobene terjatve ali če njihov znesek ne presega najvišje meje, ki je določena v […] odstavku [1] naslednjega člena, [JPS] do te meje jamči za plačilo terjatev, ki so zapadle po navedenem referenčnem obdobju.

3. [JPS] jamči le za plačilo tistih terjatev, za katere je bil vložen zahtevek najmanj tri mesece pred njihovim zastaranjem.“

## Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

13 Ker je delodajalec Gomes Viana Novo in drugim od aprila 2003 prenehal izplačevati plače, so ti 15. septembra 2003 odpovedali svoje pogodbe o zaposlitvi na podlagi pravice, ki jim jo daje veljavna nacionalna zakonodaja. Gomes Viana Novo in drugi so 10. februarja 2004 pri Tribunal de trabalho de Barcelos (delovno sodišče Barcelos) vložili pravno sredstvo zaradi določitve višine terjatev iz naslova plač in njihove prisilne izterjave. Temu predlogu je bilo ugodeno.

14 Glede na to, da vrednost premoženja delodajalca ni zadoščala za poplačilo teh terjatev, so tožeče stranke 28. novembra 2005 pri Tribunal de comércio de Vila Nova de Gaia (gospodarsko sodišče, Vila Nova de Gaia) vložile zahtevo za ugotovitev plačilne nesposobnosti delodajalca. Po razglasitvi plačilne nesposobnosti so bile terjatve iz naslova plač prijavljene.

15 Tožeče stranke so 26. julija 2006 pri JPS vložile zahtevke za plačilo njihovih terjatev. Predsednik JPS je s sklepoma z dne 21. in 26. decembra 2006 zavrnil navedene zahtevke z utemeljitvijo, da so zadevne terjatve zapadle več kot šest mesecev pred uvedbo postopka zaradi plačilne nesposobnosti delodajalca, to je pred referenčnim obdobjem iz člena 319(1) zakona št. 35/2004 z dne 29. julija 2004.

16 Tribunal administrativo e fiscal do Porto (upravno in davčno sodišče v Portu) je z odločbo z dne 18. marca 2010 zavrnilo tožbo Gomes Viana Novo in drugih za razglasitev ničnosti teh sklepov. Ti so zoper to odločbo o zavrnitvi vložili tožbo pri predložitvenem sodišču.

17 V teh okoliščinah je Tribunal Central Administrativo Norte prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba pravo Unije s konkretnega področja jamstva za terjatve iz naslova plač zaradi plačilne nesposobnosti delodajalca – zlasti člena 4 in 10 [spremenjene] Direktive [80/987] – razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, ki jamči samo za tiste terjatve, ki so zapadle [v obdobju] šestih mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva zaradi plačilne nesposobnosti delodajalca, čeprav so delavci vložili pravno sredstvo zoper delodajalca pri delovnem sodišču, da bi dosegli sodno določitev višine dolgovanega zneska in njegovo prisilno izterjavo?“

**Vprašanje za predhodno odločanje**

18 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba spremenjeno Direktivo 80/987 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne jamči za terjatve iz naslova plač, ki so zapadle več kot šest mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca, čeprav so delavci pred začetkom obdobja teh šestih mesecev sprožili sodni postopek zoper delodajalca, da bi dosegli določitev višine dolgovanega zneska teh terjatev in njegovo prisilno izterjavo.

19 Iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da je JPS zavrnil plačilo terjatev iz naslova plač Gomes Viana Novo in drugih iz razloga, ker so te zapadle več kot šest mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca, kar je z nacionalno zakonodajo, ki je prenesla spremenjeno Direktivo 80/987, določen datum, od katerega se računa referenčno obdobje iz členov 3, drugi odstavek, in 4(2) te direktive.

20 Cilj Direktive 80/987 v prvotni in spremenjeni različici je, da vsem delavcem zagotavlja minimalno varstvo na ravni Evropske unije ob plačilni nesposobnosti delodajalca z izplačilom neporavnanih terjatev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij in ki se nanašajo na plačilo za določeno obdobje (glej sodbe z dne 4. marca 2004 v združenih zadevah Barsotti in drugi, C-19/01, C-50/01 in C-84/01, Recueil, str. I-2005, točka 35; z dne 16. julija 2009 v zadevi Visciano, C-69/08, ZOdl., str. I-6741, točka 27, in z dne 17. novembra 2011 v zadevi van Ardennen, C-435/10, ZOdl., str. I-11705, točka 27).

21 Zato člen 3 spremenjene Direktive 80/987 državam članicam nalaga, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da nacionalne jamstvene ustanove zagotovijo plačilo neporavnanih terjatev delavcev.

22 Vendar tako Direktiva 80/987 v prvotni različici kot spremenjena Direktiva 80/987 dajeta državam članicam možnost, da omejijo obveznost plačila z določitvijo referenčnega obdobja ali obdobja jamstva in/ali zgornje meje plačil.

23 V tem smislu iz Poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju in uporabi nekaterih določb Direktive 2008/94/ES (COM(2011) 84 final), katerega člena 3 in 4 v bistvu ustrezata enakim členom spremenjene Direktive 80/987, izhaja, da je veliko držav članic izkoristilo to možnost omejitve svojih obveznosti plačila na določeno obdobje in/ali z zgornjo mejo plačil.

24 S členom 3 prvotne različice Direktive 80/987 je bilo državam članicam omogočeno, da med več datumi izberejo tistega, do katerega jamčijo za neplačane dajatve. Člen 4(2) navedene direktive z upoštevanjem take izbire določa, da morajo biti neporavnane terjatve v vsakem primeru zajete v obveznosti jamstvene ustanove, če se države članice odločijo v skladu z odstavkom 1 tega člena omejiti to jamstveno obveznost (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 1997 v zadevi Maso in drugi, C-373/95, Recueil, str. I-4051, točka 47).

25 S spremembami, ki so bile z Direktivo 2002/74 vnesene v člen 3 Direktive 80/987 v prvotni različici, so bili prvotno navedeni trije datumi izbrisani, z drugim odstavkom navedenega člena pa imajo odslej države članice možnost, da določijo datum pred in/ali – kot je ustrezno – po katerem nastopi obdobje, v katerem jamstvene ustanove prevzamejo terjatve, ki ustrezajo neplačanim dajatvam (glej v tem smislu sodbo z dne 18. aprila 2013 v zadevi Mustafa, C-247/12, točke od 39 do 41).

26 Člen 4(1) in (2) Direktive 80/987 v prvotni različici določa, da morajo države članice, kadar izkoristijo možnost omejitve obveznosti jamstvenih ustanov, kriti neporavnane terjatve za najmanj tri mesece v obdobju šestih mesecev pred referenčnim datumom. Po začetku veljavnosti sprememb Direktive 80/987 v prvotni različici, sprejetih na podlagi Direktive 2002/74, je mogoče določiti to obdobje tudi po tem referenčnem datumu. Države članice imajo prav tako možnost določiti minimalno trajanje jamstva, in sicer osem tednov, če je to obdobje osmih tednov znotraj daljšega referenčnega obdobja, in sicer najmanj osemnajstih mesecev.

27 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da spremenjena Direktiva 80/987 ne nasprotuje temu, da država članica za začetek referenčnega obdobja določi datum vložitve zahteve za ugotovitev plačilne nesposobnosti delodajalca. Če se zadevna država članica odloči za to, da bo uporabila možnost omejitve jamstva z določitvijo referenčnega obdobja, lahko to obdobje omeji na šest mesecev, če jamči za plačilo za zadnje tri mesece delovnega razmerja.

28 Glede na to, da v okviru postopka v glavni stvari nacionalna zakonodaja jamči plačilo za zadnje tri mesece delovnega razmerja, je treba ugotoviti, da lahko nacionalni zakonodajalec – s sprejetjem predpisov, ki določajo, da JPS jamči za terjatve iz naslova plač, ki so zapadle v šestih mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca in v določenih pogojih tudi po tem datumu – uporabi možnost iz členov 3 in 4 spremenjene Direktive 80/987 za omejitev obveznosti, ki jih prevzamejo jamstvene ustanove.

29 Kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, navedene v točki 20 te sodbe, je cilj spremenjene Direktive 80/98, da vsem delavcem zagotavlja minimalno varstvo ob plačilni nesposobnosti delodajalca. Določbe, ki se nanašajo na možnost, da države članice omejijo svoje jamstvo, kažejo na to, da sistem, vzpostavljen s spremenjeno Direktivo 80/987, upošteva finančne zmožnosti teh držav in stremi k ohranitvi finančne stabilnosti njihovih jamstvenih ustanov.

30 Ta premislek se odraža predvsem v možnosti, dani državam članicam, da skrajšajo obdobje jamstva, če se v skladu s členom 4(2), drugi odstavek, spremenjene Direktive 80/987 minimalno referenčno obdobje podaljša, in tudi v možnosti, da v skladu s členom 4(3) te direktive določijo zgornjo mejo plačil.

31 Treba je poudariti, da je treba primere, v katerih je dovoljeno omejiti obveznost plačila jamstvenih ustanov, kot to določa člen 4 spremenjene Direktive 80/987, razlagati ozko (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo van Ardennen, točka 34).

32 Vendar ozka razlaga teh primerov ne sme razvrednotiti možnosti, ki je izrecno dana državam članicam, da omejijo navedeno obveznost plačila.

33 Ugotoviti pa je treba, da bi to bilo tako, če bi bilo treba spremenjeno Direktivo 80/987 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne jamči za terjatve iz naslova plač, ki so zapadle več kot šest mesecev pred vložitvijo zahteve za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca.

34 Dalje je treba poudariti, kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, navedene v točki 20 te sodbe, da je cilj Direktive 80/987 delavcem zagotavljati varstvo ob plačilni nesposobnosti delodajalca. Sistem, ki ga je vzpostavila ta direktiva, torej predvideva zvezo med plačilno nesposobnostjo in terjatvami iz naslova plač.

35 Iz dokumentov v spisu, predloženem Sodišču, pa izhaja, da take zveze v postopku v glavni stvari ni.

36 Namreč, medtem ko terjatve iz naslova plač, ki so predmet tega postopka, izhajajo iz dejstva, da je delodajalec Gomes Viana Novo in drugim z aprilom 2003 prenehal izplačevati plače ter so ti zato septembra 2003 odpovedali svoje pogodbe o zaposlitvi, so drugi delavci, zaposleni pri istem delodajalcu, še naprej prejemali plače od leta 2004 do 2006, in sicer do maja 2006, ko so pogodbe o zaposlitvi tem delavcem prenehale zaradi plačilne nesposobnosti delodajalca. Tako je kljub zamudam pri izplačilu plač delodajalec zadržal in plačeval velik del osebja več let po odpovedi pogodb o zaposlitvi Gomes Viana Novo in drugih.

37 Na postavljeno vprašanje je torej treba odgovoriti, da je treba spremenjeno Direktivo 80/987 razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne jamči za terjatve iz naslova plač, ki so zapadle več kot šest mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca, čeprav so delavci pred začetkom obdobja teh šestih mesecev sprožili sodni postopek zoper delodajalca, da bi dosegli določitev višine dolgovanega zneska teh terjatev in njegovo prisilno izterjavo.

## Stroški

38 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

**Direktivo Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne jamči za terjatve iz naslova plač, ki so zapadle več kot šest mesecev pred vložitvijo pravnega sredstva za razglasitev plačilne nesposobnosti delodajalca, čeprav so delavci pred začetkom obdobja teh šestih mesecev sprožili sodni postopek zoper delodajalca, da bi dosegli določitev višine dolgovanega zneska teh terjatev in njegovo prisilno izterjavo.**

Podpisi